

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 4. 6. 2019
č. j. MSP-3/2019-OSV-OSV/5
Počet listů: 4

Rozhodnutí

Ministerstvo spravedlnosti ČR jako nadřízený orgán rozhodlo podle § 16 odst. 3, § 16a odst. 6 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a § 89 a 90 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve věci odvolání Mgr. Dušana Dvořáka, nar. 12. 1. 1962, bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov, proti rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově č. j. Si 177/2018-4 ze dne 26. 11. 2018, a ve věci stížnosti téhož žadatele na postup téhož povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace ze dne 15. 11. 2018, takto:

- I. **Podle § 90 odst. 5 správního řádu se potvrzuje rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově č. j. Si 177/2018-4 ze dne 26. 11. 2018 a odvolání se zamítá.**
- II. **Podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se postup Okresního soudu v Prostějově při vyřizování žádosti o informace ze dne 15. 11. 2018 potvrzuje a stížnost se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žadatel požádal dne 15. 11. 2018 Okresní soud v Prostějově (dále jen „orgán prvního stupně“) jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o poskytnutí informací o soudních řízeních týkajících se žadatele, které dále specifikoval v celkem sedmi bodech.
- 2 Orgán prvního stupně rozhodl dne 26. 11. 2018 o odmítnutí žádosti v části týkající se bodů č. 5 až 7.
- 3 Ve svém rozhodnutí odkázal na ustanovení § 2 odst. 4 a § 11 odst. 4 písm. b) InfZ. K tomu uvedl, že žadatel nežádá o již vzniklou informaci zaznamenanou na jakémkoliv nosiči, ale jde mu o poskytnutí právního výkladu, resp. právního rozboru anebo zdůvodnění procesního postupu

soudu v konkrétních řízeních. Orgán prvního stupně zároveň vyslovil názor, že žadatel chce nepřipustně ingerovat do rozhodování v trestních věcech vedených před dotázaným soudem. Poukázal také na to, že žadatel překrucuje zákonná ustanovení týkající se pěstování konopí a snaží se vnutit svůj názor na věc a nutit povinný subjekt, aby rozebíral jednotlivé pasáže soudních rozhodnutí vydaných v těchto trestních věcech. K tomu však podle názoru orgánu prvního stupně InfZ neslouží. Na podporu svých tvrzení odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

4 Žadatel podal dne 3. 12. 2018 proti rozhodnutí orgánu prvního stupně odvolání s tím, že jej v zákonné lhůtě řádně odůvodní.

5 Orgán prvního stupně zaslal dne 7. 12. 2018 žadateli přípis, v němž mu ke zbylým bodům žádosti sdělil, že zvukové záznamy je možné poskytnout pouze u spisů, které jsou přítomny u orgánu prvního stupně. V případě odeslaných spisů by záznamy bylo možné poskytnout až po jejich navrácení. Orgán prvního stupně dále poukázal na nutnost dodat nosič, na nějž by požadované záznamy byly přeneseny. K požadovaným protokolům orgán prvního stupně uvedl, že v žadatelem označených věcech se jedná o celkem 27 protokolů o celkové délce 276 stran. Orgán prvního stupně v této souvislosti uvedl, že v daném případě se nejedná o žádost dle InfZ a vzhledem k tomu, že žadatel má jako účastník těchto řízení právo nahlédnout do spisu a pořizovat kopie, je třeba při stanovení výše úhrady postupovat dle zákona o soudních poplatcích. Orgán prvního stupně dále uvedl, že v žadatelem označených věcech bylo vydáno celkem 64 rozhodnutí, k čemuž opět odkázal na zákon o soudních poplatcích. Orgán prvního stupně žadateli poskytl konečně také informace týkající se odesílání spisů sp. zn. 3 T 131/2017 a 2 Nt 1151/2014 na Ministerstvo spravedlnosti ČR. V závěru přípisu pak orgán prvního stupně vyzval žadatele ke sdělení, zda stále trvá na realizaci zmiňovaných úkonů. Současně ho upozornil, že v kladném případě mu bude zaslána výzva k úhradě soudního poplatku.

6 Dne 8. 12. 2018 zaslal žadatel orgánu prvního stupně podání označené jako „Odvolání“. Žadatel v tomto svém podání vyslovuje názor, že orgán prvního stupně porušil zákon, když neposkytl informaci o výši požadované úhrady spojené s poskytnutím informací a když nepravdivě žadatele vyzval, aby dodal nosič, na který mu budou požadované informace nahrány. Žadatel proto žádá nadřízený orgán, aby orgánu prvního stupně přikázal požadované informace poskytnout, a to zdarma. Žadatel připomíná, že žádal o poskytnutí specifikovaných informací v elektronické podobě, a proto není namístě, aby orgán prvního stupně žádal o úhradu kopií jednotlivých dokumentů. Žadatel se rovněž vymezuje proti sdělení o nepředání jeho odvolání podaných ve věcech sp. zn. 3 T 131/2017 a 2 Nt 1151/2014 Ministerstvu spravedlnosti ČR. Protože v takovém postupu spatřuje porušení zákona, žádá nadřízený orgán, aby orgánu prvního stupně nařídil informace vydat zdarma. Žadatel se konečně neztotožňuje ani s názory vyslovenými orgánem prvního stupně v napadeném rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Poukazuje na to, že cenzura je nepřipustná a že soud musí své jednání řádně odůvodnit, což, jak údajně dokládá, od roku 2010 nikdy nečiní. Trvá proto na „*příkazujícím rozhodnutí odvolacího správního orgánu, aby povinný žádané informace vydal*“.

7 Orgán prvního stupně předložil žadatelovo odvolání a stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace spolu se svým spisovým materiálem sp. zn. Si 177/2018 a svým vyjádřením nadřízenému orgánu.

- 8 **Nadřízený orgán napadené rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově č. j. Si 177/2018-4 ze dne 26. 11. 2018 přezkoumal a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Nadřízený orgán přezkoumal rovněž stížnost na postup Okresního soudu v Prostějově při vyřizování žádosti o informace ze dne 15. 11. 2018 a dospěl k závěru, že ani tato stížnost není důvodná.**
- 9 Nadřízený orgán vycházel ze spisu Okresního soudu v Prostějově. K dispozici měl žádost o informace ze dne 15. 11. 2018, rozhodnutí povinného subjektu ze dne 26. 11. 2018, žadatelovo odvolání ze dne 3. 12. 2018, přípis povinného subjektu ze dne 7. 12. 2018, žadatelovo podání ze dne 8. 12. 2019 a vyjádření povinného subjektu 13. 12. 2018.
- 10 Nadřízený orgán posoudil věc následovně.
- 11 Právo na informace patří podle Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, mezi základní politická práva. Podle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.
- 12 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.
- 13 Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.
- 14 Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.
- 15 Podle názoru nadřízeného orgánu je právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým

je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 InfZ. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména:

1. osobní údaje [viz § 8a a § 8b InfZ, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), a ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů],
2. informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení § 84 až 90 občanského zákoníku),
3. utajované informace (viz § 7 InfZ a ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti),
4. obchodní tajemství (viz § 9 InfZ a ustanovení § 504 občanského zákoníku),
5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 11 odst. 3,
6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.),

a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytne. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

16 Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že žadatel se na orgán prvního stupně obrátil s žádostí o poskytnutí informací týkajících se trestních řízení vedených proti jeho osobě u dotázaného soudu. Své požadavky specifikoval v celkem sedmi bodech. Orgán prvního stupně po posouzení žádosti dospěl k závěru, že žadatel v části požaduje informace, na něž se informační povinnost nevztahuje. Vydal proto rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Následně žadatele informoval o tom, že poskytnutí zbylých informací je podmíněno úhradou nákladů spojených s jejich zpracováním. Vyzval proto žadatele, aby potvrdil svůj zájem na poskytnutí požadovaných informací. Žadatel se však s takovýmto způsobem vyřízení své žádosti neztotožnil. Zaslal tedy orgánu prvního stupně podání, jímž napadnul jednak jeho rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, ale také jeho postup při vyřizování předmětné žádosti o informace.

17 Nadřízený orgán v první řadě připomíná, že podle ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu platí, že podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že žadatel zaslal povinnému subjektu dne 3. 12. 2018 prostřednictvím datové schránky dvě podání označená jako „*Podávám odvolání proti rozhodnutí*“

SI177/2018, *když jej v zákonné lhůtě řádně odůvodním. Mgr. Dušan Dvořák, 12.1.1962, 798 55 Ospělov 6*“ a „*Další podklady k odvolání na rozhodnutí SI177/2018. Mgr. Dušan Dvořák, 12.1.1962,798 55 Ospělov 6*“. V přílohách k těmto podáním však žádné relevantní námítky týkající se nyní projednávané žádosti o informace obsaženy nebyly. Teprve dne 8. 12. 2018 zaslal žadatel orgánu prvního stupně podání označené jako „*Odvolání*“, v němž se vymezuje nejen proti rozhodnutí orgánu prvního stupně o částečném odmítnutí žádosti o informace, ale také proti tomu, že mu nebyly poskytnuty informace požadované v prvních čtyřech bodech žádosti. Nadřízený orgán proto dospěl k závěru, že v této části je třeba považovat žadatelovo podání také za stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace ve smyslu ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) InfZ.

- 18 Nadřízený orgán se nejprve zabýval žadatelovou stížností, jež se týká bodů č. 1 až 4 žádosti. V těch žadatel požádal o poskytnutí zvukových záznamů z jednotlivých jednání vedených u dotázaného soudu v jeho věcech, protokolů z těchto jednání a všech vydaných rozhodnutí, usnesení a rozsudků (viz bod č. 2). Dle žadatelova pokynu mu měly být tyto informace poskytnuty v elektronické podobě, a to tak, že dokumenty měly být rozděleny na jednotlivá CD podle toho, k jakému řízení se vztahují. Na samostatném CD pak měly být poskytnuty všechny příkazy k domovním prohlídkám žadatelovy nemovitosti vydané dotázaným soudem (viz bod č. 3). Ve vztahu k těmto bodům žadatel v úvodu své žádosti požádal rovněž o sdělení částky za vyhledání a doložení požadovaných informací (viz bod č. 1).
- 19 Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že orgán prvního stupně se k těmto bodům žádosti vyjádřil ve svém přípisu ze dne 7. 12. 2018. V něm žadateli poskytl doprovodné informace a současně jej vyzval, aby s ohledem na sdělené skutečnosti potvrdil svůj zájem na poskytnutí požadovaných informací. Podle názoru nadřízeného orgánu tedy není možné tvrdit, že by byl orgán prvního stupně při vyřizování této části žádosti nečinný. Je zřejmé, že orgán prvního stupně shromáždil požadované informace a s ohledem na jejich značný rozsah žadatele informoval o tom, že zpracování požadovaných informací je podmíněno úhradou nákladů. Takový postup byl podle názoru nadřízeného orgánu zcela v souladu se zásadou hospodárnosti zakotvenou v ustanovení § 6 správního řádu, neboť takto je možné eliminovat zbytečně odvedenou práci, pokud by žadatel o informace již nadále zájem neměl.
- 20 Vzhledem k tomu, že z žadatelova podání ze dne 8. 12. 2018 je možné dovodit jeho trvalý zájem na poskytnutí požadovaných informací, je nyní na orgánu prvního stupně, aby žadatele vyzval k úhradě nákladů spojených s jejich zpracováním. V této souvislosti musí nadřízený orgán korigovat názor dotázaného povinného subjektu, podle něhož se v tomto případě nejedná o žádost dle InfZ. Orgán prvního stupně pravděpodobně vychází z předpokladu, že žadatel využívá institutu nahlížení do spisu dle trestního řádu, který skutečně představuje tzv. zvláštní zákon ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. Podle názoru nadřízeného orgánu se však o takovou situaci v nyní posuzovaném případě nejedná. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, je třeba rozlišovat mezi případy, kdy žadatelé o informace žádají o poskytnutí kopie kompletního spisu (tehdy se skutečně jedná o žádost o nahlížení do spisu), a mezi případy, jakými je právě tento, kdy žadatel požaduje pouze konkrétní specifikované dokumenty. Je sice faktem, že žadatel požaduje značnou část listin založených v jím označených spisech, avšak nepožaduje poskytnutí spisu jako celku. Nadřízený orgán se dále neztotožňuje ani

se stanoviskem orgánu prvního stupně obsaženým v jeho vyjádření ze dne 13. 12. 2018, podle něhož žadatel žádal o poskytnutí soupisu řízení na svou osobu.

21 Z uvedeného pak vyplývá, že při stanovení výše úhrady je třeba vycházet z instrukce Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 14. 7. 2011, č. j. 286/2011-OT-OSV, kterou se stanoví sazebník úhrad za poskytování informací podle InfZ, nikoli ze zákona o soudních poplatcích. Podle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ platí, že povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může požadovat též úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Nadřízený orgán v této souvislosti upozorňuje orgán prvního stupně, že žadatel požádal o poskytnutí informací v elektronické podobě, a proto není namístě stanovit úhradu za pořizování kopií. Nicméně vzhledem k tomu, že žadatel požaduje nahrání informací na CD, může orgán prvního stupně kromě úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, které si vyřízení žadatelovy žádosti bezesporu vyžádá, žádat také úhradu za tyto technické nosiče dat podle ustanovení § 2 výše citovaného sazebníku.

22 Nadřízený orgán si v této souvislosti dovoluje připomenout orgánu prvního stupně, že nahlížení do spisu není povinností, nýbrž procesním právem účastníka řízení, přičemž z jeho nevyužití nelze usuzovat na zneužití práva, resp. na jeho šikanózní výkon.

23 Žadatel se dále neztotožnil se způsobem vyřízení bodu č. 4 své žádosti, v němž požádal o sdělení, kdy byla Ministerstvu spravedlnosti ČR předána odvolání proti dvěma rozhodnutím vydaným dotázaným soudem, a to č. j. 2 N T 1151/2014-1300 ze dne 31. 8. 2018 a č. j. 3 T 131/2017-1247 ze dne 9. 9. 2018. Orgán prvního stupně k tomuto bodu žádosti žadateli sdělil, že ani jeden z uvedených spisů Ministerstvu spravedlnosti ČR předložen nebyl. K tomu pak poskytl doplňující informace o průběhu těchto dvou řízení. Žadatel ve své stížnosti přesto uvedl, že „*protože takové jednání správního orgánu I. stupně je porušením zákona, žádám, aby odvolací správní orgán nařídil povinnému informaci zdarma vydat*“.

24 Ani s touto námitkou se nadřízený orgán neztotožňuje. Má totiž za to, že orgán prvního stupně tento bod žádosti o informace zcela vyřídil, když na otázku „**kdy** byla odvolání předložena“ odpověděl, že „**nikdy**“. Bez ohledu na to, zda byl takový postup správný či nikoli, nelze než uzavřít, že žadateli požadovaná informace poskytnuta byla. Ze skutečnosti, že orgán prvního stupně měl údajně v jiné věci postupovat v rozporu se zákonem, nelze dovozovat, že by jeho postup v nyní posuzované věci nebyl správný.

25 S ohledem na výše uvedené proto nadřízený orgán dospěl k závěru, že **žadatelova stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace je nedůvodná.**

26 Nadřízený orgán následně přistoupil k posouzení tvrzené nezákonnosti rozhodnutí orgánu prvního stupně o částečném odmítnutí žádosti. Žadatel v dotčené části žádosti požádal o poskytnutí následujících informací: 5) „*sdělte, na základě jakých konkrétních skutečností (důkazů) justice v rozhodnutích [...] uváděla [...] nepravdivá tvrzení:*“, 6) „*sdělte, na základě jakých konkrétních skutečností soud ve všech výše uvedených rozhodnutích [...] věcně neprojednal netrestnost skutku a nikdy neprojednal důvodná podezření ublížení na zdraví členům výzkumu*“ a konečně 7) „*sdělte, na základě jakých*

konkrétních skutečností (důkazů) soud ve výše uvedených rozhodnutích neprojednal a neodůvodnil pochybení, že tzv. expertní orgány policie [...]“.

- 27 Orgán prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na ustanovení § 2 odst. 4, podle něhož se informační povinnost nevztahuje na poskytování dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Dále odkázal na ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) InfZ, podle něhož povinné subjekty neposkytují informace o rozhodovací činnosti soudu. Následně konstatoval, že žadatel požaduje po orgánu prvního stupně poskytnutí právního výkladu nebo zdůvodnění procesního postupu soudu v konkrétních řízeních.
- 28 Na rozdíl od žadatele se nadřízený orgán s tímto závěrem orgánu prvního stupně zcela ztotožňuje. Jak dotázaný povinný subjekt správně uvedl v napadeném rozhodnutí, povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Účelem zákonné výluky dotazů na názor povinného subjektu z působnosti InfZ zakotvené v ustanovení § 2 odst. 4 InfZ je zabránit tomu, aby se jednotlivci obraceli na povinné subjekty s žádostmi o právní rady, předběžné posouzení či hodnocení záměrů těchto subjektů. Žadatel vychází z informací, které zjistil z rozhodnutí vydaných v jeho jednotlivých soudních řízeních, takto zjištěné skutečnosti předkládá povinnému subjektu a požaduje po něm, aby své závěry komentoval, popřípadě je na základě žadatelem předložených argumentů změnil.
- 29 Zde je namístě zdůraznit to, na co již upozornil orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí, a sice že povinné subjekty neposkytují dle InfZ informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků. Pod pojem „rozhodovací činnost“ je třeba podle názoru nadřízeného orgánu podřadit skutečnou činnost, která směřuje k rozhodnutí. To znamená informace o procesních aktivitách soudu a účastníků, o dokazování, úmyslech soudce, kterým směrem povede dokazování, jak plánuje rozhodnout, jak plánuje vést soudní proces apod. To pak znamená, že i kdyby orgán prvního stupně takovými informacemi disponoval, není jeho povinností je poskytovat.
- 30 Pro posuzovanou věc je ale podstatnější, že za informaci je pro účely InfZ možné považovat v souladu s ustanovením § 3 odst. 3 InfZ pouze takovou informaci, jež je zaznamenaná na jakémkoliv nosiči, tedy zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Podle názoru nadřízeného orgánu je zcela zřejmé, že žadatelem požadované informace takto zachyceny nejsou, a proto je nelze považovat za informace, na něž se vztahuje povinnost zakotvená v InfZ.
- 31 Nadřízený orgán v neposlední řadě připomíná také judikaturu vztahující se k této problematice, kdy například Nejvyšší správní soud již opakovaně dospěl k jednoznačnému závěru, podle něhož *„právo na přístup k informacím neslouží jako specifická forma opravného prostředku proti rozhodnutím či postupům správních orgánů. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím se nemůže účastník řízení domáhat ‚dovysvětlení‘ toho, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, respektive zpochybňovat, proč určité důležité skutečnosti v rozhodnutí nejsou uvedeny“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 117/2014-64 ze dne 14. 1. 2015).
- 32 S ohledem na výše uvedené se nadřízený orgán přiklání k názoru orgánu prvního stupně, a sice že žadateli jde spíše o „dovysvětlování“ a zpochybňování výsledku soudního řízení. Takové žádosti o informace ovšem i s ohledem na výše řečené vyhovět nelze. Podle názoru nadřízeného orgánu

tak bylo napadené rozhodnutí vydáno v souladu s právními předpisy upravujícími právo na přístup k informacím a s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Dospěl proto k závěru, že ani **žadatelovo odvolání není důvodné.**

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. Jaroslav Rozsypal v. r.
vedoucí oddělení styku s veřejností
sekce státního tajemníka
Ministerstva spravedlnosti ČR
(agenda svobodného přístupu
k informacím)

Za správnost: Mgr. Alena Janušová

Mgr. Dušan Dvořák
Ospělov 6
798 55 Ludmírov
ID: r8u3nhx

Okresní soud v Prostějově
Havlíčková 16
797 09 Prostějov